

Labirinturi

Gerra Orivera

de cunoaștere înfometată deschid larg porțile planetei
pe cale regală să intre în mine
degeaba iubești mi-ai spus dacă temperatura lumii
ți-e străină în acord de arteră vioara ființării arcușul ascute
potențiază respirația armoniilor și câte-o cometă zurlie
încurcându-și coada în arpegii majore
din efemer veșniciile zboară
precum porumbeii din pălăria magicianului
și-mi tapetează vertebrele văzduhuri
o bufniță răsucesce în ochiu-i ghem de silabe strălucitoare
am băut atâta mixtură de glod și de ceruri
atâția vulcani au condimentat cina de aisberguri
labirinturile însetărilor își închid pliurile și se transformă în linie dreaptă
am devenit atât de curgătoare încât în toate m-am prelins

și-am dispărut